

Pjesnički krug "Gračaničkog glasnika"

Nisveta **Kantardžić**

TUROBNA TIŠINA

Samo korak tišinu remeti.
Na nebu oblaci prividno
nepomični,
gusti i tamni,
kao da su svi vjetrovi
daleko negdje
zauvijek zaspali.

Cvijeće malaksalo
čeka kišu,
ili rosu noćnu,
dok umorna srca
što mezari skriše,
na sunce i tamu,
na kišu i sušu,
ravnodušni
ostadoše.

Hajrija **Bećirović**

ISTINE ŽIVOTA

(MINIJATURE)

1.
Mala je želja da primi sve nade,
a prevelika je za bol.

2.
Konje njeguju oni
što nemaju velike stomake, site,
a jašu oni što imaju uzde.

3.

Na kraju se naši putevi razilaze,
početak nam je bio sličan.

4.
Čovječe, ne brini se:
prva patnja ima kraj –
na početku nove.

5.
Pun tor ovaca,
samo nam još vuk fali.

6.
Patio od nesvjestic, a umro od neznanja.

7.
Koji danas pjevaju,
sutra mogu plakati

8.
Ko sebi laže,
ni drugom ne govori istinu.

9.
Lahko je steći neprijatelja,
teško je reći: imam prijatelja.

Muhamed **Dautović**

SANJAM

Ja sanjam, ja te samo, naprosto, sanjam,
u maglama gustim i vedrinama blistavim,
u noćima, zvijezdama posutim, srebrnim,
u danima, suncima obasutim, zlatnim.

Ja sanjam, ja te naprosto samo sanjam,
i stihovi se cijede, pa se onda pažljivo nižu.

Petar Knežević, letač, kombinovana tehnika, Brčko, BiH (nagrada za kiparstvo)

U bistroima, u kazalištima, na trgovima
i u svemu toplom, dragom i lijepom.
Ja te samo sanjam, naprosto, sanjam
i žudim da te ugledam na jutrima poezije.
O, medena moja, nespokojan sam ti i sad
dok pjesme o tebi u srcu gradskom te traže.
Zagreb 1988. godina

Seada **Delić**

PUTANJA MJESEČEVIH

SJENA

Tiho protiče vrijeme,
noć je zaključana.
Oko nas
brda stisnuta, gorda

i nijema
rađaju mjesec
u krošnji jasenova.
Tamo je pjesma,
mistična i zanesena,
doziva nas
žuborom šadrvana,
u toplim kapima
ogrezla jesen
zlatom izatkana.
U daljini
godine
zatočene,
odzvanjaju zvukom
djetinjih tabana
mi vitlamo bijelu
kosu vremena
u procesu cikličnog nestajanja.
Misao me ponese

putanjom mjesečevih sjena,
a ja pustim svoju pjesmu
da raste sa mjesecom
u krošnji jasena.

Mirza Dedić

JESEN

Tužna je jesen
nema joj dijeta
Divljaju ptice
umire ševa
Regruti plaču
a ona gleda
Zemlja je umorna
i majka drijema
Ubiše lane
djevojka snena
Bogu se moli
tražeći hljeba
Sve je u krvi
kojeg li reda
Svastika noćas
za njih sprema
Večera bješe
od našeg mesa.

Amir Mašić

PLAVE OČI

(Mojoj učenicu iz prvog razreda)

Jedna Đula,
seka mala,
nije šala,
svakog dana,
prije noći,
izrazito
ima lijepu
plave oči.
A u noći,

Ona ima
Snene oči.

Zato Đula,
seka mala,
nije šala,
svake noći
u krevetu
nježno sklopi
snene oči,
pa do jutra,
nije šala,
nježno spava
seka mala

I dok ona
na krilima
slatkog sna
tiho spava,
odmaraju
oba njena
oka plava.

A ujutro,
kada Đula
horna skoči,
kao nebo
plave joj se
opet oči.

Mevludin Spahić

SUĐENI PUT DUŠE

Pređoh preko ruba dana
Upraćen pozlatom nebesa.
Svezan tajnom u zaspaloj tmini
Prizivao sam izbušena sjećanja
Dok sam gledao u sjene drugog svijeta
I osjećao bauk praznine.
Tjeskobom nemoći pentrao sam pogled
Ka crnoj svili neba
U kojoj će biti duša sahranjena.